

Suy nghĩ về câu tục ngữ : 'Cha mẹ sinh con Trĩ i sinh tánh'

Tác Giả: Mang Viên Long

Thứ Ba, 13 Tháng 7 Năm 2010 21:08

Khi gặp trẻ em học có mặt để a con không làm y như là cha mẹ -hay sẽ không đúng như ý cha mẹ mong muốn

-hai “ hình ảnh” này có nhiều khác biệt, thậm chí rất nghịch nhau-người đi thắp nến như câu : “ Cha mẹ sinh con/ Trĩ i sinh tánh!”-đó nói lên sự bất lực của các bậc sinh thành-đồng thời cũng “đốt i” cho Ông Trĩ i mà xa lạ xa lạ nào đó cho yên!

“ Ông Trĩ i” trong câu nói dân gian này có ý ám chỉ cho mặt “đồng tiền cao” nào đó, có quy định năng lực và thắp nến quy định như mặt sự phân chia mặt người-kẻ tính tình, tính cách, là sẽ! Vì cứ trút hết mặt đi u không như ý cho “Ông Trĩ i” là rất oan cho ông ấy! (vì ông ấy chẳng làm gì được đâu?)

Trách nhiệm trước tiên, thuộc về người đã sinh thành đồng nghĩa đồng nên “ con người” ấy. Ngoài yếu tố zen, huyết thống-là sự uốn nắn, dạy dỗ, rèn luyện của cha mẹ, người thân chung quanh thì khi “ con người” “ ấy về a chào đời!

Nhiều nhà khoa học còn khẳng định-dù a bé y cũng phải được “ giáo dục/ uốn nắn” ngay khi còn trong bào thai mẹ a. Như vậy-việc người con “ học”/ hay “ nên”-đều nằm trong môi trường nuôi

Suy nghĩ về câu tục ngữ: 'Cha mẹ sinh con Trời sinh tánh'

Tác Giả: Mang Viên Long

Thứ Ba, 13 Tháng 7 Năm 2010 21:08

đây của cha mẹ mà hình thành.-không ai có thể thay thế, làm khác!

Môi trường và hoàn cảnh sống cùng với “tâm giống”: của cha mẹ hàng ngày -số tác động tích cực và quy định đến phần lớn nhân cách, cá tính, tài năng của các “thành viên” trong môi trường này!

Nhưng gì quý bậc cha mẹ làm-dù có che đậy hay không, cũng không thể “lột ra” ngoài đời mặt của con trẻ! Nhiếp ảnh “đánh giá” không chính xác về tuổi trẻ - cho rằng chúng không hiểu biết được gì-nhưng, tất cả những hình ảnh của cha mẹ.(và cả những người chung quanh)- luôn phần chìm vào tâm giống tâm hồn trong trẻ hàng nhiên vậy mà tác động sâu đậm không thể ngờ!

Câu chuyện nhỏ trong sách Giáo Khoa Thơ bậc tiểu học ngày nào về câu chuyện người cha lấy gạo để làm chén cho cha mẹ già ăn cơm để rồi ngày kia lại nhìn thấy đứa con lấy gạo cũng để làm chén và y định dành cho “cha mình” sau này (!) Nói rằng ra-ngoài xã hội-xã hội nào, số trẻ ra mẹ người cho xã hội vậy! Đó là học quy định nhiên, không thể khác!

Đổi các triều nhà Lý- nhà Trần-vua lấy “tên bi/ học x” mà chặn dân/ thì dân không thiến-xã hội an bình, hạnh phúc! Đổi các triều của Lê Long Đĩnh-vua bất nhân, tham dâm, thì dân bất hạnh, trác táng-xã hội hỗn loạn, điêu tàn!

Cho nên số thoái thác trách nhiệm của chính mình mà “đổ thừa” cho Ông Trời huyênh hoang xa xôi nào đó là điều không thể chấp nhận được!

Bên cạnh “tiểu kết” này- có một điều thú vị quan trọng mà chúng ta cũng nhận ra được rằng- không thể hoàn toàn “đổ trách nhiệm” lên đầu của các bậc sinh thành quá nặng nề như vậy! Cha mẹ nào chấp nhận yêu con-mong mỏi con trẻ thành nên người tốt đẹp?

Vì vậy- với bạn năng số có, cùng với trí tuệ -kinh nghiệm qua từng năm tháng sống-người con dần dần phải biết “nhận lấy” trách nhiệm cho chính bản thân mình chứ không thể “trông chờ/mong chờ” bất cứ ai khác! Kinh Pháp Cú có dạy rõ: ”

Chấp nhận phải cha mẹ hay bà con nào hết-nhưng chính tâm niệm của mình hàng ngày và hành vi chánh thiện làm cho mình cao thượng hơn” (Phật Tâm-Cittavaggo/ 43). Với năng lực siêu tuyệt vời nhiệm của thân-Đức Phật cũng đã chỉ rõ: “Tâm thế mình còn vậy vang lên thế người khác! Muốn thế mình phải luôn luôn tiếp xúc lòng tham dâm” (Phật Ngàn -Sahassvaggo/

Suy nghĩ về câu tục ngữ : 'Cha mẹ sinh con Trời sinh tánh'

Tác Giả: Mang Viên Long

Thứ Ba, 13 Tháng 7 Năm 2010 21:08

---

104). Xem về y –vi c “ Trời sanh tánh” là không thể tin tưởng được nữa!- Bởi vì- “ Chính tôi mình làm cho những người khác làm sao những người đã được? “. (Kinh Di Giáo).

Tục ngữ là có câu: “ Cha mẹ cú, đẻ con Tiên .Cha mẹ hiền, sinh con dữ !”

Cha mẹ là kẻ xấu ác-đẻ con là hiền thì con xinh đẹp. Còn cha mẹ ăn hiền thì , nhân đức- là sinh con hung ác, bất hiếu?

Điền hiểu cho thấy thấu đáo ý nghĩa của hai ngôn ngữ đã nêu là-chúng ta cần biết thêm về 2 thuyết nhân tính “ Nhân quả ” và “ Nhân duyên ” trong đạo Phật! Sự ra đời của một con người, được được hình thành bởi một nhân quả và “ nhân duyên ” thì nhân quả là nhân tố chính quyết định! Và sự “ có mặt ” của sinh linh này ở mặt nào/ trong một gia đình nào-cũng đã được bắt nguồn từ trùng điệp nhân duyên/ nhân quả như thế!

Về cái nhìn trên trên người gửi của người phạm-chợ “ Cú ” hay “ Hiền ” cũng chỉ là “ tầm nhìn ” để đưa ra nhận xét của riêng mình mà thôi! Nó không nói lên được tính xuyên suốt của một kiếp người hiền (của kẻ đức quá khứ/ về lai)-do vậy, kinh nghiệm của dân gian (qua câu tục ngữ về nêu) không thể là một kết luận đáng tin cậy!

Đề nghị một thức đòi hỏi suy nghĩ của tư vấn về câu tục ngữ nêu trên (Cha mẹ sinh con/ Trời sinh tánh)-chúng ta nhận thấy cần đòi hỏi sự nhận thức chuyển hóa/ quan tâm tích cực của cả hai đời sống (Cha mẹ / Con)- thì mới hy vọng được thành tựu một đức hạnh như lòng kính trọng: “ Cha mẹ sinh con/ cùng con sinh tánh ”!./.